

UTLENDINGSNEMNDA
UNE

EFTA-domstolen
1 Rue du Fort Thüngen
L-1499 Luxembourg

Deres ref:	Vår ref:	Dato
	24/566 JBE	19.09.2024

Anmodning om rådgivende uttalelse

Parter: AO & IM

Innledning:

- (1) Utlendingsnemnda anmoder med dette om en rådgivende uttalelse fra EFTA-domstolen etter ODA Artikkel 34 om tolkningen av unionsborgerdirektivet 2004/38/EF (heretter "direktivet") i EØS-rettslig sammenheng.
- (2) Foreleggelsen gjelder forståelsen av direktivet artikkel 7 nr. 1 bokstav b. Problemstillingen det ønskes en rådgivende uttalelse om gjelder i hvor stor grad kan en tredjelandsborgers inntekt inngå i grunnlaget når en vurderer om en EØS-borger har "tilstrekkelige midler" til seg selv og sine familiemedlemmer, jf. Direktivet artikkel 7 nr. 1. bokstav b.

Utlendingsnemnda som uavhengig forvaltningsorgan

- (3) Utlendingsnemnda (UNE) er et politisk uavhengig forvaltningsorgan under Justis- og beredskapsdepartementet som behandler klagesaker etter utlendingsloven og statsborgerloven. Nemnda behandler klager over alle vedtak etter utlendingsloven og statsborgerloven som er truffet av Utlendingsdirektoratet, og som tidligere ble behandlet av Justisdepartementet. UNE har 18 nemndledere som avgjør saker. Disse nemndlederne må være kvalifisert til å være dommere, og de arbeider uavhengig av politiske og administrative myndigheter.
- (4) Det følger av utlendingsloven § 76 annet ledd at UNEs nemndleder/nemnder ikke kan instrueres: «Departementets alminnelige instruksjonsadgang gir ikke adgang til å instruere om avgjørelsen av enkeltsaker. Departementet kan heller ikke instruere Utlendingsnemnda om lovtolkning eller skjønnsutøvelse i andre saker enn saker om returtilskudd etter § 90 a. Departementet kan instruere om prioritering av saker.»

UTLENDINGSNEMNDA

Besøksadresse: Stenersgata 1 B/C
Postboks 2108 Vika, 0125 Oslo

Tlf: 21 08 50 00
Internett: <http://www.une.no>

Org.nr: 9820 19095
Bank: 7694.05.02302

- (5) Nemndlederne kan heller ikke instrueres i enkeltsak av UNE sin direktør, se utlendingsforskriften § 16-2 annet ledd: «Direktøren kan gi generelle retningslinjer om behandlingen av enkeltsaker, skjønnsutøvelse mv., men kan ikke instruere i den enkelte sak.»
- (6) UNEs avgjørelser er endelige og kan ikke påklages videre. De er bindende for klagerne og bestemmer deres utlendingsrettslige rettigheter og plikter i Norge. UNEs avgjørelser kan prøves for de ordinære domstolene, men disse kan ikke annet enn å bekrefte eller oppheve UNEs avgjørelser.
- (7) UNE viser til lovgrunnlaget for nemndas opprettelse og virke, jf. Lov om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 77 og Forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 16-2 flg. Det vises videre til EFTA-domstolens praksis knyttet til vilkåret «court or tribunal» i ODA artikkel 34, jf. fra den senere tid særlig sak E-5/16 Oslo kommune, avsnitt 35-43 og E-8/19 Scanteam, avsnitt 40-54.
- (8) I avsnitt 42 i sak E-8/19 beskriver domstolen sin praksis: *“EFTA-domstolen tar hensyn til en rekke faktorer når den vurderer om et anmodende organ er å anse som en domstol etter ODA artikkel 34. Disse inkluderer særlig om det anmodende organ er opprettet ved lov, har permanent eksistens, har bindende avgjørelsesmyndighet, anvender rettsregler og er uavhengig, samt eventuelt om saksbehandlingen er en partsprosess og tilsvarer rettergangen i en domstol (se forente saker E-3/13 og E-20/13 Fred. Olsen m.fl., Sml. 2014 s. 400, avsnitt 60 og rettspraksis som det vises til der).”*
- (9) Basert på EFTA-domstolens praksis legger UNE til grunn at vi utgjør en domstol i samsvar med ODA artikkel 34, og at anmodningen om rådgivende uttalelse derfor kan behandles ved domstolen.

Anonymitet:

- (10) Under henvisning til Rettergangsordningen for EFTA-domstolen artikkel 45 anmodes det om at partenes navn/ personlige forhold utelates ved offentliggjøring.

Sakens bakgrunn – partene:

- (11) Foreleggelsen gjelder to personer, AO (heretter AO) og IM (heretter IM). Partene er gift og har ett barn født 2018.
- (12) Partene har separate klagesaker til behandling hos UNE. AO har klaget over UDI sitt vedtak 03.01.2024, der hennes søknad om varig oppholdsbevis etter utlendingsloven § 119 første ledd jf. § 115 ble avslått. IM har klaget over UDI sitt vedtak 14.11.2022, der hans søknad om varig oppholdskort etter utlendingsloven § 119 annet ledd jf. § 116 ble avslått.
- (13) AO er borger av Polen. Hun ankom Norge 02.05.2016, registrerte seg som arbeidssøker 07.06.2016 og som arbeidstaker 11.08.2016. Hun fikk 07.06.2016 utstedt registreringsbevis som EØS-borger etter utlendingsloven § 117 jf. § 112.
- (14) Offentlige registre viser følgende om hennes arbeids- og inntektsforhold i Norge i perioden 2016-2022:

Jun 2016 til Sep 2017

Inntekt fra arbeid

NOK 247 191

Okt 2017 til Okt 2018	Ingen inntekt	
Okt 2018 til Aug 2019	Dagpenger fra NAV	NOK 105 560
Aug 2019 til Feb 2022	Ingen inntekt	

- (15) IM er borger av Egypt. Han søkte 14.10.2016 om oppholdskort som familiemedlem til en EØS-borger, jf. utlendingsloven § 118 jf. § 114, på bakgrunn av sitt ekteskap med AO.
- (16) Søknaden ble innvilget i beslutning fra Oslo politidistrikt 30.11.2016.
- (17) IM's skatteoppgjør og A-meldinger tilsier at han har vært i 100 % arbeid siden juli 2017, med følgende inntektsopplysninger:

2017	NOK 317 329
2018	NOK 520 636
2019	NOK 537 717
2020	NOK 568 761
2021	NOK 627 278
2022	NOK 766 195
2023	NOK 800 727

Klagesak til behandling – AO

- (18) AO søkte 10.11.2022 om varig oppholdsbevis som EØS-borger, jf. Utlendingsloven § 119 (1) jf. § 115. I søknaden oppga hun at hun hadde vært i Norge siden 02.05.2016, og at hun hadde vært arbeidstaker og selvstendig næringsdrivende i Norge. Sammen med søknaden la hun blant annet frem pass, arbeidsavtale fra 2016, inntekts- og skatteopplysninger for sin ektefelle IM og et vedtak fra NAV fra november 2018 hvor hun ble innvilget dagpenger.
- (19) UDI avsto søknaden i vedtak 03.01.2024. UDI viste til at AO var registrert uten inntekt i perioden september 2017-oktober 2018 og i perioden august 2019-vedtakets dato, mens hun mottok dagpenger i perioden oktober 2018-august 2019. UDI mente derfor at det ikke var dokumentert at hun hadde utøvet EØS-rettigheter i Norge i disse periodene, og at hun derfor ikke hadde hatt fem års sammenhengende lovlig opphold i Norge på vedtakstidspunktet. UDI mente videre at IM sin inntekt var uten betydning i vurderingen av om AO utøvet EØS-rettigheter i Norge.
- (20) AO klaget på vedtaket 15.01.2024. I klagen viste hun til at hun var arbeidstaker i perioden juni 2016-juli 2017, men at hun deretter var uten arbeid grunnet graviditet. Videre søkte hun ikke om sykepenger ettersom hun og IM uansett skulle flytte til XXX, og det ikke var noe poeng å være ansatt i et selskap som var over 400 km unna dit hun flyttet. AO viste videre til at hun ikke fikk seg ny jobb med en gang i XXX, og at hun mottok dagpenger i perioden oktober 2018-august 2019. Videre viste hun til at ektefellen IM hadde inntekt og at hun jevnlig mottok penger fra han.
- (21) UDI vurderte opplysningene fra klagen, men fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt eget vedtak. UDI viste til begrunnelsen i vedtaket, og skrev videre at IM's inntekt ikke kunne medregnes i en eventuell vurdering av om AO utøvet EØS-rettigheter i Norge på grunnlag av tilstrekkelige midler, jf. utlendingsloven § 112 første ledd bokstav c.
- (22) UDI sendte saken over til UNE for klagebehandling 25.01.2024.

Klagesak til behandling – IM

- (23) IM søkte 13.01.2022 om varig oppholdskort som familiemedlem av EØS-borger jf. utlendingsloven § 119 annet ledd jf. § 116. Sammen med søknaden la han frem blant annet sitt eget og AOs pass, arbeidsavtale og lønsslipper, utskrift fra Brønnøyregisteret knyttet til foretak drevet av AO og kjøpekontrakt for bolig.
- (24) UDI avslo søknaden i vedtak 14.11.2022. I avslaget viste UDI til at AO var registrert uten inntekt i perioden september 2017-oktober 2018 og i perioden august 2019-vedtakets dato, mens hun mottok dagpenger i perioden oktober 2018-august 2019. UDI mente derfor at det ikke var dokumentert at AO hadde utøvet EØS-rettigheter i Norge i disse periodene, og at IM derfor ikke hadde hatt fem års sammenhengende lovlig opphold i Norge på vedtakstidspunktet.
- (25) IM klaget på vedtaket 28.11.2022. I klagen viste han til at AO var arbeidstaker i perioden juni 2016-juli 2017, men at hun deretter var uten arbeid grunnet graviditet. Videre søkte AO ikke om sykepenger ettersom hun og IM uansett skulle flytte til XXX, og det ikke var noe poeng å være ansatt i et selskap som var over 400 km unna dit hun flyttet. IM viste videre til at AO ikke fikk seg ny jobb med en gang i XXX, og at hun mottok dagpenger i perioden oktober 2018-august 2019.
- (26) Til slutt viste IM til at han hadde god inntekt i hele perioden, og at partene derfor hadde tilstrekkelige midler til opphold og ikke var avhengige av at AO var i kontinuerlig arbeid.
- (27) UDI vurderte opplysningene fra klagen, men fant ikke grunnlag for å omgjøre sitt eget vedtak. UDI viste til begrunnelsen i vedtaket, og skrev videre at IM's egen inntekt ikke kunne medregnes i en eventuell vurdering av om AO utøvet EØS-rettigheter i Norge på grunnlag av tilstrekkelige midler, jf. utlendingsloven § 112 første ledd bokstav c.
- (28) UDI sendte saken over til UNE for klagebehandling 02.03.2023.
- (29) UNE orienterte 17.06.2024 partene om at UNE vurderer å forelegge sakene for EFTA-domstolen for en rådgivende uttalelse, og ba partene om å komme med eventuelle synspunkter knyttet til dette. UNE har ikke mottatt svar på henvendelsen.
- (30) Ingen av partene er per nå representert ved advokat eller annen fullmektig.

Relevant nasjonal lovgivning

- (31) Partenes klagesaker gjelder rett til "fast opphold", jf. direktivet artikkel 16 nr 1. (AO) og artikkel 16 nr. 2. (IM).
- (32) Direktivet artikkel 16 nr. 1 fastsetter at unionsborgere som har oppholdt seg lovlig i et sammenhengende tidsrom på fem år i vertsstaten, skal ha rett til fast opphold der. Bestemmelsen er implementert i norsk rett i utlendingsloven § 115.
- (33) Direktivet artikkel 16 nr. 2 fastsetter at rett til fast opphold også gjelder for familiemedlemmer som ikke er borgere i en medlemsstat, men som har oppholdt seg lovlig sammen med unionsborgeren i vertsstaten i et sammenhengende tidsrom på fem år. Bestemmelsen er implementert i norsk rett i utlendingsloven § 116.

- (34) Et vilkår for fast opphold etter direktivet er sammenhengende "lovlig opphold" i fem år. Dette er en henvisning til direktivet artikkel 7 nr. 1 og artikkel 7 nr. 2. Disse bestemmelsene er implementert i norsk rett i utlendingsloven § 112 og § 114.
- (35) En borger fra en medlemsstat har etter direktivet artikkel 7 nr. 1 lovlig opphold utover tre måneder dersom hun oppfyller ett av fire oppholdsgrunnlag som er listet opp i bestemmelsen.

Bakgrunn for foreleggelsen:

- (36) Hovedspørsmålet i partenes saker er om de har varig oppholdsrett som henholdsvis EØS-borger og familiemedlem til en EØS-borger, jf. utlendingsloven kapittel 13 og unionsborgerdirektivet 2004/38/EF. Begge partenes saker avhenger av at AO har hatt lovlig opphold i Norge i fem sammenhengende år. I dette ligger et krav om at hun oppfyller ett av de alternative grunnlagene for opphold etter direktivet artikkel 7 nr. 1. i denne perioden på fem år.
- (37) Konkret er det direktivets artikkel 7 (1) b) som er relevant i saken: Bestemmelsen gir oppholdsrett til en EØS-borger som har hatt "tilstrekkelige midler til seg selv og sine familiemedlemmer" slik at de ikke blir en byrde for vertsstatens velferdssystem under oppholdet, samt har en sykeforsikring med full dekning i vertsstaten.
- (38) Det er forståelsen av vilkåret "tilstrekkelige midler til seg selv og sine familiemedlemmer" som danner grunnlaget for denne foreleggelsen. AO har i lange perioder ikke hatt inntektsgivende arbeid eller andre egne inntektskilder. Samtidig har IM i hele perioden 2017-2023 hatt inntektsgivende arbeid med god lønn.
- (39) Dette aktualiserer følgende problemstilling: I hvilken grad kan tredjelandsborgerens inntekt medregnes i vurderingen av om EØS-borgeren har "tilstrekkelige midler til seg selv og sine familiemedlemmer"?
- (40) Utlendingsloven § 112 (Direktivet artikkel 7 nr. 1) gir EØS-borgere rett til å oppholde seg i Norge så lenge de oppfyller ett av de alternative grunnlagene for opphold etter utlendingsloven § 112 første ledd (direktivet artikkel 7 nr. 1).
- (41) Utlendingsloven § 114 (Direktivet artikkel 7 nr. 2) gir familiemedlemmer av en EØS-borger som selv ikke er EØS-borger, rett til å oppholde seg i Norge så lenge EØS-borgerens oppholdsrett består, se utlendingsloven § 114.
- (42) Utlendingsloven § 115 (Direktivet artikkel 16 nr. 1) gir varig oppholdsrett til EØS-borger som har hatt sammenhengende lovlig opphold i riket i fem år.
- (43) Et familiemedlem som ikke er EØS-borger, og som etter utlendingsloven § 114 første ledd (Direktivet artikkel 7 nr. 2) har bodd sammen med en EØS-borger og har hatt sammenhengende lovlig opphold i riket i fem år, får også varig oppholdsrett, jf. utlendingsloven § 116 første ledd (direktivet artikkel 16 nr. 2).

- (44) For å vurdere om partene oppfylder vilkårene for varig oppholdsrett, må UNE derfor vurdere om EØS-borgeren (AO) har hatt lovlig opphold i Norge i fem sammenhengende år.
- (45) EØS-borgere har oppholdsrett i Norge så lenge de utøver EØS-rettigheter etter utlendingsloven § 112 (Direktivet artikkel 7 nr. 1), for eksempel ved å være arbeidstaker eller ved å råde over tilstrekkelige midler.
- (46) UNE stiller spørsmål ved om AO kan sies å ha utøvet EØS-rettigheter i Norge i fem sammenhengende år. UNE har i denne sammenheng både vurdert om AO har vært arbeidstaker, og om hun har rådet over tilstrekkelige midler til å forsørge seg selv.
- (47) AO har ikke vært arbeidstaker sammenhengende i fem år. UNE viser til UDI sin begrunnelse i vedtaket 14.11.2022:
- (48) "Vi viser til at AO har jobbet som arbeidstaker i Norge fra juni 2016 til juli 2017 for XXX. Fra september 2017 til 08.10.2018 er det ikke registrert at hun har hatt noen inntekt. Fra 08.10.2018 til august 2019 har hun mottatt dagpenger fra NAV. Det er ikke dokumentert at AO har bevart status som arbeidstaker ved ufrivillig arbeidsledighet etter utløpet av hennes arbeidskontrakt for XXX fra juli 2017, ved at det er dokumentert at hun var ufrivillig arbeidsledig og hun har stått tilmeldt NAV som arbeidssøker. Etter august 2019 er det ikke registrert noen inntekt til dags dato verken ved anmelding om inntekt som arbeidstaker eller på skatteoppgjøret som selvstendig næringsdrivende."
- (49) I partenes klager opplyser de at grunnen til at AO ikke var i arbeid i disse periodene, delvis var grunnet i graviditet og senere omsorg for det nyfødte barnet. UNE mener dette forholdet ikke medfører at hun har bevart sin status som arbeidstaker. AO har ikke benyttet seg av eventuelle velferdsordninger knyttet til sykdom og barnefødsel som kunne gjort at hun hadde bevart sitt arbeid og status som arbeidstaker. Det var hennes eget valg å avslutte arbeidsforholdet.
- (50) For UNE fremstår det ikke som om AO har vært arbeidstaker jf. utlendingsloven § 112 første ledd bokstav a) (Direktivet artikkel 7 nr. 1 bokstav a) etter juli 2017.
- (51) Hvorvidt EØS-borgerens rettigheter forblir, vil være avhengig av om vilkårene i unionsborgerdirektivet artikkel 7 (3) er oppfylt. Det synes som i denne saken at det ikke er dokumentert at noen av unntakene kommer til anvendelse.

Tilstrekkelige midler?

- (52) UNE har vurdert om AO, i de periodene hun ikke har vært arbeidstaker, likevel har utøvet EØS-rettigheter ved å råde over tilstrekkelige midler til å forsørge seg og sine familiemedlemmer, jf. Utlendingsloven § 112 første ledd bokstav c (Direktivet artikkel 7 nr. 1 bokstav b).
- (53) AO har ikke fremlagt dokumentasjon som viser at hun har hatt innestående betydelige midler på egen bankkonto, eller at hun selv har hatt andre inntektskilder som har gjort henne i stand til å forsørge seg selv og hennes familiemedlemmer. UNE viser i denne sammenheng

blant annet til at det av hennes skattemelding for 2022 fremgår at hun hadde ca kr 10 000 innestående på bankkonto ved utgangen av 2022.

- (54) I partenes klager har de vist til at AO har hatt tilgang til penger gjennom IM sin inntekt fra hans arbeidsforhold. Det er med andre ord tredjelandsborgeren som har tilført husholdningen alle tilgjengelige midler.

Om anmodningen om en rådgivende uttalelse:

- (55) Det legges til grunn at vilkåret om tilstrekkelige midler kan være oppfylt selv om *deler* av midlene er sikret av et familiemedlem av EØS-borgeren. Dette innebærer at en ektefelle eller samboers inntekt kan tas med som et tilskudd i beregningen av EØS-borgerens tilgjengelige midler.

- (56) En slik forståelse er i tråd med EU-domstolens avgjørelse av 12. juli 2015 i Kuldip Singh, C-218/14, hvor domstolen i avsnitt 77 skrev følgende (UNEs utheving):

*"Article 7(1)(b) of Directive 2004/38 must be interpreted as meaning that a Union citizen has sufficient resources for himself and his family members not to become a burden on the social assistance system of the host Member State during his period of residence even where those resources derive **in part** from those of his spouse who is a third-country national".*

- (57) Uttrykket "in part" kan forstås slik at domstolen tillater at deler av referansepersonens egne midler kan stamme fra ektefellen, men ikke at ektefellens inntekt kan stå for hele eller det vesentligste av referansepersonens midler i de periodene hun ikke er i arbeid. Slik UNE tolker dommen, ble det med andre ord lagt til grunn at EØS-borgeren selv måtte ha en viss andel (egenandel) av midlene – de kunne ikke utelukkende komme fra tredjelandsektefellen.

- (58) UNE bemerker at avgjørelsen i Kuldip Singh er vanskelig å forene med andre avgjørelser, se f.eks. domstolens avgjørelser i C-200/02 Zhu/Chen og C-86/12 Alokpa. I disse sakene ble det ikke ble krevet noen form for egenandel fra EØS-borgeren. Begge disse sakene var særpreget av at EØS-borgerne var barn, hvor midler ble stilt til rådighet av tredjelandsforeldre. UNE bemerker at de faktiske forholdene i Kuldip Singh synes å innebære at klager i den saken har *varig* oppholdsrett, jf. opplysningen i avsnitt 14 hvor det fremgår at EØS-ektefellen var i arbeid i en sammenhengende periode på fem år da tvisten i den underliggende saken, som var årsaken til foreleggelsen, oppstod. Den rådgivende uttalelsen fremstår derfor å være basert på en utilstrekkelig analyse av de faktiske omstendighetene.

- (59) Når det gjelder domstolens bidrag til tolkningen problematiser den ikke hvordan egenandelen må være innrettet. Kreves det at EØS-borgeren *kontinuerlig* har et visst minimum av midler (parallelt til tredjelandsborgerens bidrag) eller er det tilstrekkelig at EØS-borgeren kun i perioder har midler, da slik at disse periodene korresponderer med domstolens krav om egenandel(er)? I sistnevnte tilfelle forutsettes det at tredjelandsborgerens bidrag foreligger kontinuerlig eller i det minste i periodene hvor EØS-borgeren er uten midler.

- (60) Hvis den sistnevnte (sekvensielle) varianten tillates, kan det stilles spørsmål ved betydningen av hvem som står for midlene i den aller første fasen etter etablering i vertsstaten i tilfeller hvor midlene genereres av tredjelandsborgeren gjennom arbeid. I denne innledende fasen vil EØS-borgeren ikke ha noen oppholdsrett i medhold av direktivets artikkel 7 (1) (utlendingsloven § 112 første ledd) og tredjelandsborgeren vil derfor heller ikke kunne

avlede oppholdsrett i medhold av direktivets artikkel 7 (2) (utlendingsloven § 114). Arbeidet vil være ulovlig og straffbart ifølge utlendingsloven § 55 første ledd, jf. § 108 annet ledd bokstav a.

- (61) UNE registrerer at domstolen har godtatt utbyttet av ulovlig og straffbart arbeid som midler i direktivets artikkel 7 (1) (b) sin forstand i C-93/18 Bajratari, men bemerker samtidig at saksforholdet gjelder familierelasjonen forelder-barn, slik som de foregående sakene nevnt i forbindelse med avgjørelsen i C-218/14 Kuldip Singh.
- (62) I partenes saker står EØS-borgeren i lange perioder helt uten inntekt eller vesentlig formue. I disse periodene har partene livnært seg kun på IM sin inntekt. I tråd med uttalelsen i EU-domstolens dom gjengitt ovenfor, spør UNE om vilkåret om tilstrekkelig midler er oppfylt i disse periodene, ettersom klagers inntekt ikke kan utgjøre hele eller det alt vesentligste av partenes midler til forsørgelse.
- (63) UNE anser at det er uklart om det kan tillates at hele inntekten/ alle de tilgjengelige midlene stammer fra tredjelandsborgerens inntekt. Det er videre uklart om det utgjør en forskjell om dette skjer innledningsvis eller senere i den aktuelle tidsperioden, mao. om det utgjør en forskjell om EØS-borgeren i begynnelsen fyller vilkårene kontra aldri hatt egen inntekt/ egne midler.
- (64) Et argument for at det *ikke* kan aksepteres at man kun lever på midler fra tredjelandsborgeren kan være at det vil være i strid med EØS-regelverkets formål. Hensikten er at en *EØS-borger* som skal arbeide i en EØS-stat skal kunne ta med seg familiemedlemmer som er tredjelandsborgere til vertstaten. Dette følger av unionsborgerdirektivet artikkel 1(d) og 2. Rettighetshaveren i denne situasjonen er EØS-borgeren, ikke familiemedlemmene som kun har en avledet rett. I en slik situasjon som beskrevet – det er kun tredjelandsborgeren som bringer inntekt til familien - så vil ikke EØS-borgeren utøve noen rettigheter og grunnlaget for bruken av regelverket synes da å falle bort. EØS-borgerens status blir da en passiv rolle uten innhold.
- (65) UNE ber på denne bakgrunn EFTA-domstolen om svar på følgende tolknings spørsmål:
- a. I hvilken grad kan en tredjelandsborgerens inntekt/midler inngå i vurderingen av om en EØS-borger har "tilstrekkelige midler" til å forsørge seg selv og sine familiemedlemmer, jf. unionsborgerdirektivet 2004/38/EF artikkel 7 nr. 1 bokstav b)?
 - b. Dersom svaret på spørsmål a innebærer at tredjelandsborgerens midler ikke kan utgjøre hele grunnlaget for at EØS-borgeren har "tilstrekkelige midler"; kreves det da at EØS-borgeren bidrar med en "egenandel" kontinuerlig for at vilkåret om "tilstrekkelige midler" skal være oppfylt, eller kan EØS-borgerens bidrag begrense seg til en kortere periode, for eksempel at EØS-borgeren har inntektsgivende arbeid i ett år, før partene deretter livnærer seg på tredjelandsborgerens inntekt de påfølgende fire årene?
- [(66) Utdrag av relevante lover og forskriftsbestemmelser vedlegges.]

Med hilsen

Johan Berg
nemndleder

